Рег.№ 7941 / 30.12.2025

РЕШЕНИЕ

гр. София

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО 6-ТИ БРАЧЕН СЪСТАВ, в заседание при закрити врати на десети ноември през две хиляди двадесет и пета година в следния състав: Председател: Валентина Ангелова при участието на секретаря Мариана Д. Ружина като разгледа докладваното от Валентина Ангелова Гражданско дело № 20241100108387 по описа за 2024 година за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е по реда на Глава двадесет и седма „Производство по дела за гражданско състояние” - чл. 331-335 от ГПК. Образувано е по искова молба, с вх. № 82427/22.07.2024 г., предявена от И. Т. К. срещу Д. И. К., с която са предявени искове с правно основание чл. 106, ал. 1, т. 2, предложение I от СК, а при евентуалност по чл. 106, ал. 1, т. 2, предложение II от СК. В исковата молба се твърди, че ищцата осиновила ответницата с решение № 282 от 04.10.2018 г. на Врачански окръжен съд. Сочи, че след осиновяването, положила усилия да изгради емоционална връзка с ответницата, основана на обич, подкрепа и привързаност, като записала детето на частни уроци по български език и математика, за да навакса материала и да догони съучениците си, а по останалите предмети учила с ответницата и й помогнала да подобри знанията си, като към датата на исковата молба ответницата имала отлични оценки в училище и се справяла много добре с учебния материал. Твърди също, че подкрепяла ответницата, като създала отлични условия за развитието й; ежегодно я водела на почивка и пътували в чужбина. Подкрепяла я във всичко. Непосредствено след осиновяването, в посещаваното от ответницата училище, постъпили оплаквания от други деца, че ответницата им краде парите. Във връзка с това, ищцата била викана на разговор от учителката на ответницата за разговор и многократно обсъждала това с ответницата, като целяла да й помогне да разбере, че това й поведение не е приемливо и трябва да бъде преустановено. Сочи се също, че ищцата е лекар и проявила голямо търпение спрямо ответницата. Твърди се също, че в последната година, отношенията между страните съществено се влошили, особено след като от дома на бащата на ищцата и дядо на ответницата Т. П. С. изчезнала голяма сума пари. С. бил на 94 години и живеел сам в гр. [населено място]. По негови данни ответницата му откраднала 10 500 лева, като тя знаела къде той си държи парите, които тегли от банковата си сметка и си вземала от тях без разрешението му. С. споделил също, че се страхувал да разкаже за тези кражби на дъщеря си. Излагат се твърдения, че за периода 7-9 юни 2024 г. страните били в гр. [населено място] на гости на С.. Между страните имало уговорка, през лятото ответницата да започне работа в пицария в града, тъй като ищцата искала да научи ответницата на труд. На 10-11 юни 2024 г., след като останала сама с дядо си, ответницата вместо да спази уговорката с ищцата да посети пицарията и да проучи условията на работа там, започнала да се среща с трето на спора лице – Г. Б., който бил по-възрастен от ответницата и от ромски произход. Сочи, че на 12.06.2024 г., около 21 часа, ищцата провела разговор с ответницата, при който настояла тя да се прибере при дядо си, а на другия ден да се качи на влака и да се върне в гр. [населено място], където ищцата работела като лекар. Д. отказала и вечеряла с Б. в

ресторант „[...]“, гр. [населено място], като платила вечерята. За произхода на средствата, послужили за плащане на тази сметка, тя твърдяла, че са от стипендията й, която била в размер на 30 лева. Твърди, че изпратила братовчед си, който също живеел в [населено място], за да провери какво става с Д., като по негови данни, в 23,50 часа, Д. влязла в къщата на дядо си, водейки със себе си с мъж от ромски произход. Твърди, че се изплашила за живота и здравето на баща си, а на следващия ден отново говорила с ответницата, за да провери, дали тя ще се качи на влака за [населено място] в 07,30 часа. Ответницата я излъгала, че отива на гарата и че е прекарала вечерта, сама с дядо си. Ищцата изпратила братовчед си на гарата и след като била информирана от него, че ответницата не се е качила на влака, се свързала със социалните служби, като обяснила, че дъщеря й има рискова приятелска среда и се страхува да не бъде въвлечена в дейности, които да застрашат нейното психическо и физическо здраве и развитие. Говорила и с баща си, който я информирал, че ответницата го заплашила, че може да пострада, ако й сподели, че му липсва голяма сума пари. На 14.06.2024 г. ищцата пристигнала в [населено място], за да се срещне с ответницата и да разговаря с нея, но такъв разговор не се състоял, поради отказа на ответницата. От социалните служби разбрала, че ответницата също е подала сигнал, че не желае да се връща при нея в гр. [населено място]. Ответницата категорично отказала да се върне с ищцата в гр. [населено място], за да говорят за бъдещето й. Поради отказа на ответницата, ищцата поискала настаняването на Д. в кризисен център, за да й се осигури безопасна среда. Сочи, че поради желанието си да помогне на осиновената си дъщеря да преодолее трудностите и да създаде добра среда, ищцата, след осиновяването се, консултирала със специалисти и изпълнявала точно предписанията им. Демонстрираното от ответницата безразличие към усилията й през последната една година, системните кражби на пари и вещи от дома на Т. С. и отправените заплахи за живота и здравето му, както и предходните кражби от съученици, породили у ищцата чувство на обида и безсилие, които от своя страна разрушили емоционалната й връзка с ответницата. Последната, която към датата на завеждане на исковата молба вече била пълнолетна, отказвала да общува с осиновителната си майка, непрекъснато я лъжела, крадяла от нея и имала рискова приятелска среда. Сочи се също, че ищцата се страхувала както за собствената си безопасност, така и за живота и здравето на своя баща, като била изтощена от лъжите и кражбите на ответницата. Твърди, че Д. я търсела само когато имала нужда от средства за издръжката си. В резултат на изложеното отношенията между страните в последната една година били силно влошени, като отчуждението помежду им не можело да бъде преодоляно, тъй като ответницата използвала ищцата единствено като източник на средства, не била емоционално привързана към нея и не желаела да общува с нея и да се съобрази с думите й. Твърди, че се чувства като заложник на своята дъщеря, като ежедневните проблеми с ответницата се отразявали негативно на психиката на ищцата и й пречили да изпълнява подобаващо служебните си задължения като лекар. Ищцата се чувствала безсилна да откъсне Д. от рисковата приятелска среда и близките интимни отношения, които тя имала с Г. Б.. Сочи, че срещу ответницата била образувана предварителна проверка в РУ [населено място], № *****/2024 г. Предвид изложеното, считат че за нея е налице правния интерес да предяви настоящия иск за прекратяване на осиновяването на ответницата поради тежко провинение от страна на осиновената, изразило се в системни

кражби на значителни средства от дядо й Т. С. и отправяне на заплахи за живота и здравето му, а при условията на евентуалност – поради наличието на други обстоятелства, които трайно разстройват отношенията между осиновителя и осиновения и моли съда да постанови решение, с което да прекрати допуснатото осиновяване на ответницата от нея. В хода на съдебното дирене, лично и чрез пълномощника си по делото поддържа исковата си претенция и пледира за нейното уважаване. Не претендира присъждане на сторените деловодни разноски. В срока по чл. 131 от ГПК, е постъпил писмен отговор на исковата молба, с вх. № 11967/31.01.2025 г., подаден в срока по чл. 131 от ГПК (изтекъл за ответницата на 27.02.2025 г., четвъртък, присъствен ден), от ответницата Д. И. К., която счита исковете за допустими, а предявеният при евентуалност – за основателен, но не по изложените в исковата молба твърдения. Оспорва фактическите твърдения на ищцата за причините, довели до влошаване на отношенията между страните, както и тези, сочени като тежко провинение на ответницата, като счита, че същите не кореспондират с обективната действителност. Оспорва като неверни твърденията за извършени кражби от ответницата, че същата отказва да общува с майка си, като сочи, че липсват доказателства и не са направени доказателствени искания в подкрепа на първия предявен иск. Твърди, че влошаването на отношенията между страните е настъпило преди навършване на пълнолетие от ответницата поради връзката й с момче от гр. [населено място], на име Г.. Сочи, че поради това, ищцата започнала да я обижда, казвала й, че не харесва това момче и не е съгласна с връзката им и не проявявала разбиране към нея и пряко изразила съжаление, че я осиновила. Поддържа, че въпреки осигурените добри условия на живот, между страните липсва доверие, а общуването помежду им е прекъснато от страна на ищцата, която не желаела да вижда осиновената си дъщеря, блокирала телефонния й номер и не желаела да говори с нея. Сочи, че със заповед от 14.06.2024 г. на Директора на ДСП [населено място] тя била настанена в социална услуга за лица и деца, пострадали от насилие и жертви на трафик в специализирана среда – Кризисен център, гр. [населено място], където престояла до навършване на пълнолетие на 21.07.2024 г. Впоследствие, със заповед на Директора на ДСП [населено място] настаняването й там било прекратено, като социалните служби направили опит да убедят ищцата да приеме в дома си ответницата, но тя отказала. Сочи, че понастоящем е възстановила отношенията си с рождените си родители – О. В. Л. и М. Н. Т., които с помощта на свои близки и роднини й помагали да продължи образованието си, като й осигурявали средства за издръжка. Твърди, че понастоящем живеела в гр. „[населено място] и се учела в 12 клас на [училище], гр. [населено място]. С оглед изложеното, счита за очевидно, че отношенията между страните са трайно влошени поради наличието на други обстоятелства, които дълбоко ги разстройват. Моли съда да постанови решение, с което да прекрати на основание чл. 106, ал. 1, т.2, предложение II от СК пълното осиновяване на Д. от И. Т. К., поради наличието на други обстоятелства, които дълбоко разстройват отношенията между страните, като запази собственото име на ответницата Д., но възстанови бащиното и фамилното й име отпреди осиновяването, като за бъдеще се именува Д. О. В.. В хода на съдебното дирене, същият заявява категорично нежеланието си да участва пряко в производството по делото, включително като даде обяснения по него и не взема становище по допустимостта и основателността на предявения срещу него иск. В хода на

съдебното дирене, чрез пълномощника си по делото, поддържа заявеното в отговора становище и моли съда да уважи предявения в евентуалност иск, като прекрати осиновяването й от ищцата. Писмен отговор не е постъпил от страна на прокуратурата, за която срокът по чл. 131 от ГПК е изтекъл на 09.12.2024 г., понеделник, първи присъствен ден след 08.12.2024 г., неделя, почивен ден.

В ход по същество контролиращата страна СГП заявява становище за основателност на предявения иск и пледира за неговото уважаване. Доказателствата по делото са писмени и гласни. Софийски градски съд, като прецени приетите относими към спора доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните по реда на чл. 235 от ГПК, приема за установена следната фактическа обстановка : С решение № 282 от 04.10.2018 г., постановено по гражданско дело № 513 по описа за 2018 г. на Врачански окръжен съд, влязло в сила от 12.10.2018 г., било допуснато осиновяване на ответницата Д. И. К., с ЕГН **********, от ищцата И. Т. К., с ЕГН **********. В резултат на допуснатото осиновяване бил съставен нов акт за раждането на детето под № **** от **.**.2018 г. от Столична община, Район „Красна поляна“, област София-град, в който осиновената бил вписан с имената Д. И. К., а като нейн родител била вписана осиновителката. По делото е представена заповед № ЗД/-РА-ПЩ-020/14.06.2024 г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ [населено място], с която временно, по административен ред, осиновяваната била настанена в Кризисен център, гр. [населено място] за срок до навършване на пълнолетие или до произнасяне на съда с решение по чл. 28 от ЗЗДт. Заповедта е мотивирана с постъпил сигнал от непълнолетната към този момент ответница, която съобщила, че в семейството на майка си е подложена на физическо и психическо насилие. При проведеното проучване, ищцата споделила за неприемливо поведение на осиновената, като била обезпокоена от рисковата приятелска среда на дъщеря си и от опасността от въвличането й в дейности, които могат да навредят на развитието й. Непълнолетната отказала да се прибере в дома на осиновителката си и била установена в дома на дядо си по майчина линия в гр. [населено място]. След проведена среща с майката и с детето, се установило, че майката не желаела да поеме родителските си отговорности и настоявала за наставяне на непълнолетната в Кризисен център, тъй като й нямала доверие и не била в състояние да отговаря за здравето и живота й. По делото е призована ДСП [населено място], която в приложеното по делото становище, излага данните, събрани при извършеното социално проучване. Сочи, че в периода 12.10.2018 г. до 12.10.2020 г., тази социална служба извършвала следосиновително наблюдение за адаптацията на осиновената в семейството на ищцата и за степента на задоволяване на потребностите й, като правените през този период изводи били в насока, че за детето се полагат добри грижи от страна на ищцата, като ответницата била адаптирана в осиновителното семейство. Ищцата била осигурила всичко необходимо за нормалното развитие на детето, съобразно възрастта и потребностите му, приела Д. с много любов, като свободното от професионални задължения време, тя прекарвала с осиновената си дъщеря, като с думи и действия се стремяла да й покаже, че принадлежи към семейството й. Момичето търсело одобрението на осиновителката си, допитвало се до нея при необходимост. В този период ищцата била консултирана многократно относно възможността да потърси подкрепа от ДСП [населено място] при необходимост, но тя отказвала. Заявявала, че е в състояние да се справи сама с отглеждането на детето и възпитанието му. В провежданите с нея

разговори, правело впечатление нежеланието й да чуе даваните й насоки за възпитанието на осиновената и неговите възрастови и характерови особености. Следосиновителното наблюдение било приключено през 2020 г., като в ДСП [населено място] не били постъпвали сигнали или други преписки, касаещи осиновената. Сочи се също, че по данни на ищцата, проблемите с осиновената започнали с наближаването на пълнолетието й. Информирала, че момичето откраднало пари от дома на баща й, живеещ в гр. [населено място]. В тази връзка спрямо непълнолетната била предприета мярка за закрила с настаняването й в Кризисен център в гр. [населено място]. Във връзка с предприемането на тази мярка за закрила, били провеждани срещи и разговори с ищцата, която заявила, че е обидена и засегната от постъпките на Д., от отказа й да продължи образованието си, от това, че поддържала връзка с момче от ромски произход, която осиновителката не одобрявала и считала за неподходяща, от това, че Д. я лъжела, а също и заради кражбите на пари от нея и от баща й. К. също изразила притеснение за баща си, което именно била причината да потърси съдействие от ДСП [населено място]. Сочи се, че на 21.07.2024 г. Д. навършила пълнолетие и напуснала Кризисния център в [населено място], като заявила, че ще отиде да живее при роднини на рождения си баща в гр. [населено място], като от този момент страните нямали никакви контакти помежду си. Ищцата не сочела други причини, които я мотивирали да вземе решение за прекратяване на осиновяването на ответницата. По делото са изискани, документите, изготвени при настаняването на ответницата в Кризисен център, гр. [населено място], като се сочи, че Д. лесно приела утвърдените правила в социалната услуга и с поведението си съдействала на екипа и другите потребители. Тя имала изградени умения и навици за отлично поддържане на лична и обща хигиена, демонстрирала добра самостоятелност във всичките си действия, коректно държание и поведение, уважително отношение при общуване, контрол над емоциите и чувствата си. Поради навършване на пълнолетие от Д., социалната работа с нея е прекратена. В изготвения заключителен доклад се съдържат данни, че до 7 годишната си възраст ответницата живеела в рожденото семейство, а след раздялата на родителите си, тя била настанена в семейството на своята баба по майчина линия, където била отглеждана до смъртта на баба си. След това тя попада в Дом за деца и е осиновена на 11-годишна възраст от ищцата. По данни на ответницата, пред двегодишния период след осиновяването, отношението и грижите за нея от осиновителката били на ниво. След приключване на този период, осиновителката започнала да неглижира емоционалните й потребности и да се държи студено с нея, като давала приоритет на лекарската си професия. Финансово тя била обезпечена от ищцата, разполагала с нужните й финансови средства, осигурявани й били екскурзии. Разривът в отношенията им започнал с връзката й с момче от [населено място], което е от ромски произход. След като отношенията им силно се влошават, Д. осъществила контакт с рождената си майка, която заявила желание да я подкрепи. За времето, през което ответницата била в центъра, тя била посетена двукратно от ищцата. Първото посещение било на 15.07.2024 г., като ищцата обвинявала Д. за отминали събития и не отговаряла на въпросите й във връзка с прекратяването на престоя й в центъра. През цялото време Д. плакала, но не пожелала срещата да бъде прекратена. Тя се надявала да получи отговор на въпросите си за взаимоотношенията им с ищцата, в присъствието на служител от центъра, но не

се получил смислен диалог. Ищцата използвала назидателен и обвинителен тон и очаквала Д. да се съгласи с всичко казано от нея и да се разкае за постъпките си. Очакванията на Д. били да има майка, на която да разчита за емоционална подкрепа и близост, но ищцата разбирала подкрепата с осигуряване на материални неща. Следващата планирана среща била на 19.07.2024 г., за която дата било насрочено и съдебното заседание за настаняване по съдебен ред на ответницата в Кризисния център. Смисъл на тази среща бил двете да са взели окончателно решение за бъдещото на взаимоотношенията си. При провеждането на тази среща г-жа К. продължила да има обвинително и обидно отношение към осиновената, като двете решили, че на този етап не могат да продължат живота си заедно, като Д. напуснала срещата. На 21.07.2024 г. Д. била посетена от рожденатa си майка М. Т., като срещата им била изключително емоционална. До този момент с Д. било работено интензивно в насока за изграждане на мотивация за завършване на средно образование и ползване на услугата като пълнолетно лице, както и към превенция на ранно съжителство, подбор на приятелската среда, разпознаване на рискови ситуации и предпазване от тях и подготовка за самостоятелен начин на живот. Д. имала колебания относно ползването на услугата като пълнолетно лице, но предвид развоя на срещите й с осиновителката й, пожелала престоя й в услугата да бъде прекратен на 21.07.2024 г. Отразено е, че в процеса на работата с ответницата се открoило силни страхове, травми и дефицити, произтичащи от ранното й детство. Д. се откроявала като несигурна, нестабилна и плаха, страхувала се да остане сама и без подкрепа, поради емоционалната си незрялост и ниска самоувереност. Тя нямала стабилна връзка с възрастен, който да й окаже подкрепа. Желаела да завърши средното си образование, но й липсвала сигурна подкрепяща среда. Тя уповавала надеждите за бъдещето си на своя приятел, като с нея било работено за осъзнаване на необходимостта от придобиване на независимост и самостоятелност. Д. осъзнавала рисковете за бъдещето си, но предпочела да остане зависима от приятеля си. Тя задълбочено размишлявала и осмисляла всеки разговор, но била колеблива в решенията си. Проведените с близките й срещи – две с осиновителката й и една с рожденатa й майка, не допринесли за мотивиране на ответницата да остане в социалната услуга след навършване на пълнолетие. По отношение на срещи с ищцата, се сочи, че между страните нямало изградена близка връзка, те трудно общували, като ищцата се отнасяла силно критично към Д., на което тя отговаряла със защитни реакции на отдръпване, затваряне в себе си и отказ от продължаване на дискусията. В резултат на тези срещи с ищцата, Д. заключила, че ще й бъде много трудно да постигне подобрение в отношенията им. Срещата на Д. с рожденатa й майка била много емоционална, като г-жа Т. заявила готовност да подкрепи дъщеря си, независимо от решението, което ще вземе. Изготвен бил план за близките няколко месеца, като Т. била консултирана за възстановяване на взаимоотношенията с дъщеря й и подкрепата на нейното развитие. Посочено е също, че Д. решила да се довери на рожденатa си майка, като подала заявление за прекратяване на престоя, декларирайки, че ще започне самостоятелен начин на живот. С последваща заповед № ЗД/Д-РА-ПЩ-026/19.07.2024 г. на Директора на ДСП [населено място] е прекратено настаняването й в социални услуга за лица и деца, пострадали от насилие и жертви на трафик в специализирана среда-Кризисен център, [населено място]. По делото е представено заявлението на ответницата от 19.07.2024 г., с което заявява, че считано от 21.07.2024 г.

желае да се прекрати настаняването й в Кризисен център [населено място]. По делото е представено решение № 411/19.07.2024 г. на Районен съд, гр. [населено място], с което по отношение на ответницата е взета мярка за закрила с настаняването й по съдебен ред в „Социални услуга за лица и деца, пострадали от насилие и жертви на трафик в специализирана среда-Кризисен център“, [населено място] за срок до 21.07.2024 г. Решението е влязло в сила като необжалвано на 31.07.2024 г. Представено е и копие на подадения на 14.06.2024 г. от ответницата сигнал до ДСП [населено място]. По делото са събрани гласни доказателства, с разпита на свидетелката [свидетел], без родство със страните, чиито показания съдът преценява по реда на чл. 172 от ГПК и кредитира в обсъдените части. Свидетелката М., установява с показанията си приятелството си с ищцата, която е и нейн личен лекар, както и познанството си с ответницата от осиновяването й. Установява, че страните не живеят в едно домакинство от около година и половина, поради това, че Д. напуснала дома. Знаела, че те не поддържат отношения помежду си, като дори не си говорят по телефона. М. определя ищцата като грижовна майка, но знае за отношенията й с Д., само споделеното й от ищцата. Свидетелката говорила с бащата на ищцата по телефона и той й споделил, че се страхува, че му липсвали пари, че Д., която обичала да го посещава, водела приятеля си там. До този момент ищцата не знаела за кражбите, тя искала Д. да се върне и да завърши училище. Д. добре се учела, но не завършила. Според М. ищцата силно страдала от това развитие на нещата, тъй като била приела Д.. Други относими доказателства не са ангажирани по делото. При тази фактическа установеност, съдът достигна до следните изводи от правна страна : Хуманната цел на института на осиновяването е по юридически път да се изгради пълноценно семейство с родители и деца, отношенията между които са основани на взаимопомощ, привързаност и уважение между всичките му членове. Не се ли запълни това съдържание, осиновяването е безпредметно, обществено неоправдано и противно на морала. В настоящия случай се установява, че такава връзка между осиновителката и осиновената не се е създала, поради което не се е постигнала целта на осиновяването. В този смисъл, доколкото липсва създадена осиновителна връзка между страните, не може да се очаква тепърва да се изградят отношения като между родител и дете, още повече, след като ответницата е навършила пълнолетие, което само по себе си предполага тя да живее отделно и да води самостоятелен начин на живот. С цел изчерпателност, следва да се отбележи, че не се установи тежко нарушение на ответницата, което да е в причинно следствена връзка с разпада на осиновителната връзка. Не може да се приеме, че споделеното на ищцата от баща й за липса на средства от дома му, което й станало известно през месец юни 2024 г. е достатъчно основание за формиране на непреодолимо негативно отношение към осиновената, още повече, че именно ответницата е потърсила съдействие от социалните служби, подавайки сигнал на 14.06.2024 г., а исковата молба, по която е образувано настоящото производство е заведена на 22.07.2024 г. На първо място, независимо от твърденията на бащата на ищцата, възпроизведено от последната в исковата молба, по делото липсват каквито и да е доказателства, че установените от него липси са предизвикани от неправомерни действия именно на ответницата. По делото липсват доказателства за каквито и да е противоправни прояви на ответницата, която към момента на тези събития е завършила учебната 2023/2024 г. като ученичка в 11 клас на ГПЧЕ „С. Р.“

[населено място] с отличен успех, като при постъпването си в Кризисен център [населено място] е с коректно поведение, уважително отношение при общуване, контрол на емоциите, приела правилата на дома и авторитета на работещите с нея лица, като съдействала на екипа и на другите потребители, демонстрирайки изградени умения и навици за поддържане на лична и обща хигиена и самостоятелност. Фактът, че именно ответницата, а не ищцата, или баща й, търсят съдействието на социалните служби, обуславя като единствено възможен извода, че не е налице хипотезата на чл. 106, ал. 1, т. 2, предложение I от СК-тежко провинение на ответницата, довело до дълбоко разстройство в отношенията на страните. Същият факт обаче и сочените от ответницата липса на доверие и подкрепа, студенина на ищцата към нея покриват хипотезата на чл. 106, ал. 1, т. 2, предложение II от СК-наличие на други обстоятелства, които дълбоко разстройват отношенията между осиновителката и осиновената. В случая, както се посочи и по-горе липсва създадена осиновителна връзка между страните, това състояние на отношенията им е трайно и не може да бъде преодоляно, предвид процесуалното поведение и на двете страни. С оглед изложеното липсва основание създадената с осиновяването юридическа връзка да бъде запазена. По тези съображения съдът намира, че предявеният иск с правна квалификация чл. 106, ал. 1, т. 2, предложение II от СК е основателен и следва да бъде уважен. Съгласно разпоредбите на чл. 18, ал. 4 от Закона за гражданската регистрация и предвид непротивопоставянето на ищцата ответницата следва да запази собственото име Д., получено при осиновяването, съдът постановява осиновеното лице да запази собственото име Д., получено при осиновяването, като за в бъдеще се именува Д. О. В.. Съдът отчита факта, че ответницата, след осиновяването си, до настоящият момент е ползвала това собствено име, като е получила известност с него, като същият факт представлява важно обстоятелство по смисъла на посочената разпоредба. След влизане в сила на решението препис от него следва да бъде изпратен на Столична община – Район „Красна поляна“ и на община [населено място], с. [населено място], по постоянния адрес на ответницата за вписване на съответните промени в актовете за гражданско състояние.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ: ПРЕКРАТЯВА на основание чл. 106, ал. 1, т. 2, предложение II от СК, ОСИНОВЯВАНЕТО н а Д. И. К., с ЕГН **********, от И. Т. К., с ЕГН **********, допуснато с решение № 282 от 04.10.2018 г., постановено по гражданско дело № 513/2018 г. на Врачански окръжен съд, влязло в сила на 12.10.2018 г. **ПОСТАНОВЯВА**, на основание чл. 18, ал. 4, изречение II от ЗГР Д. И. К., с ЕГН **********, да запази собственото име Д., получено при осиновяването, като за в бъдеще се именува Д. О. В.. НЕЗАВЕРЕНИ ПРЕПИСИ от настоящето решение да се връчат на страните и контролиращата страна. РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването на преписите. След влизане в сила на решението препис от него да се изпрати на Столична община – Район „Красна поляна“ и на Община [населено място], с. [населено място], област [населено място], за вписване на промените в регистрите по гражданско състояние.

Съдия при Софийски градски съд: _____